

Р І Ш Е Н Н Я
Іменем України

Голосіївський районний суд м. Києва у складі:

головуючого судді - Нежура В.А.

при секретарі - Тарковській Л.С.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві справу за позовом ОСОБА_1 до Національної акціонерної Страхової компанії «СТРАХОВА КОМПАНІЯ», третя особа: радянське відділення КМФ АКБ «Укрсоцбанк» про стягнення страхового відшкодування за договором КАСКО та моральної шкоди, -

В С Т А Н О В И В

Позивач звернувся до Голосіївського районного суду м. Києва з позовом до ВАТ НАСК „СТРАХОВА КОМПАНІЯ” про стягнення суми страхового відшкодування в розмірі 64 000 грн. 00 коп.

ОСОБА_1 уточнив свої позовні вимоги в судовому засіданні та просив стягнути з ВАТ НАСК „СТРАХОВА КОМПАНІЯ” страхове відшкодування в розмірі 23 177 грн. 66 коп. вказуючи на те, що 20 грудня 2007 року між ОСОБА_1 та НАСК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» був укладений Договір добровільного страхування транспортного засобу №К8955-153/07/СТ 20 грудня 2008 року Договір страхування був пролонгований на наступний календарний рік, до 21 грудня 2009 року.

Предметом страхування, відповідно до п.2.1. договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням транспортним засобом, а саме: автомобілем марки Ford C-MAX, д.н. НОМЕР_1, 2007 року виготовлення.

31 серпня 2009 року стався страховий випадок – внаслідок дорожньо-транспортної пригоди був пошкоджений застрахований автомобіль. В той же день він звернувся з повідомленням про настання страхового випадку до відповідача.

До 16 листопада 2009 року він надав відповідачу усі документи, що відповідно до умов договору страхування необхідні для визначення випадку страховим випадком та для визначення розміру збитків.

Страхова сума транспортного засобу на момент укладання договору страхування становила 109 620 грн. 00 коп., що є дійсною ринковою вартістю ТЗ, при пролонгації договору на наступний календарний рік, страхова сума становила 87 969 грн. 00 коп.

По результатам огляду страховиком було здійснено дослідження вартості матеріального збитку, що зазнав транспортний засіб.

10 жовтня 2009 року відповідач направив позивача на станцію технічного обслуговування ТОВ «Автогарант АВ». По результатам огляду автомобіля позивача на СТО «ТОВ «Автогарант АВ» йому було виписано Рахунок-Фактуру №АМЛ -000241.

Незважаючи на те, що страховик, прийняв рішення щодо виплати страхового відшкодування, ще 16 листопада 2009 року, фактично частина виплати страхового відшкодування відбулась 7 грудня 2009 року в розмірі 15 098 грн. 72 коп .

Однак страховик всупереч умовам договору страхування незрозуміло як визначив розмір страхового відшкодування в розмірі 15 098 грн. 72 коп., що є значно меншим за матеріальний збиток позивача.

Представник відповідача в судовому засіданні не заперечував проти уточнених позовних вимог.

Представник третьої особи не заперечували проти позовних вимог.

Заслухавши пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, суд вважає, що позовні вимоги підлягають задоволенню з таких підстав.

Судом встановлено, що 20 грудня 2007 року між ОСОБА_1 та НАСК «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» був укладений договір добровільного страхування транспортного засобу №К8955-153/07/СТ. 20 грудня 2008 року договір страхування був пролонгований на наступний календарний рік до 21 грудня 2009 року.

Відповідно до договору відповідач зобов'язався при настанні страхового випадку відшкодувати завданий збиток в межах страхової суми у порядку і на умовах, передбачених договором страхування, а позивач зобов'язався своєчасно сплатити страховий платіж і виконати інші обов'язки, передбачені договором страхування (а.с. 8-14).

Предметом страхування, відповідно до п.2.1. договору страхування є майнові інтереси, що не суперечать законодавству України, пов'язані з володінням, користуванням і розпорядженням транспортним засобом, а саме: автомобілем марки Ford C-MAX, д.н. . НОМЕР_1, 2007 року виготовлення.

31 серпня 2009 року стався страховий випадок – внаслідок дорожньо-транспортної пригоди, що передбачено п.3.1.1. договору страхування був пошкоджений автомобіль позивача. В той же день позивач звернувся з повідомленням про настання страхового випадку до відповідача (а.с. 15).

До 16 листопада 2009 року позивач надав відповідачу усі документи, що відповідно до умов договору страхування необхідні для визначення випадку страховим випадком та для визначення розміру збитків, що підтверджується Страховим Актом №СТ-09-10617/1 від 16 листопада 2009 року (а.с. 16).

Відповідно ст. 629 ЦКУ Договір є обов'язковим для виконання сторонами.

Згідно ст. 526 ЦК України зобов'язання має виконуватися належним чином відповідно до умов договору та вимог ЦК України, інших актів цивільного законодавства, а за відсутності таких умов та вимог - відповідно до звичаїв ділового обороту або інших вимог, що звичайно ставляться.

Страхова сума транспортного засобу позивача на момент укладання договору страхування становила 109 620 грн. 00 коп., при пролонгації договору на наступний календарний рік, страхова сума становила 87 969 грн. 00 коп.

Відповідно до п.12.11 договору страхування в разі якщо вартість відновлення пошкодженого автомобіля перевищує 75 відсотків страхової суми то застрахований транспортний засіб вважається конструктивно загиблим, й отже розрахунок суми страхового відшкодування відбувається одним із обраних страховиком варіантів, що зазначені в п.12.11.1, 12.11.2, 12.11.3 договору страхування.

8 вересня 2009 року ТОВ «Гарант Асістанс» було проведено автотоварознавче дослідження пошкодженого в результаті ДТП автомобіля, відповідно до якого вартість відновлювального

ремонті без урахування коефіцієнту фізичного зносу складових транспортних засобів складає 50279 грн.14 коп., що є менше за 75 % страхової суми позивача відповідно автомобіль не є конструктивно загиблим.

3 вересня 2009 року за участю відповідача відбувся огляд пошкодженого транспортного засобу позивача, за результатами якого був складений акт огляду (а.с. 17-18), відповідно до якого розмір матеріального збитку позивача становив 75 152 грн. 73 коп., що є більше за 75 % від страхової суми, а тому автомобіль є конструктивно загиблим.

Відповідач прийняв рішення щодо виплати страхового відшкодування та 7 грудня 2009 року сплатив 15 098 грн. 72 коп. (а.с. 20).

Однак, оскільки додатковий огляд пошкодженого транспортного засобу, на якому базується друге дослідження проводився у відсутності позивача, що підтверджується відсутністю підпису позивача в протоколі огляду, суд дійшов висновку, що вирішуючи питання, щодо визначення розміру страхового відшкодування слід керуватися дослідженням, де сума відновлювального ремонту транспортного засобу становить 50279 грн.14 коп.

Суд дійшов висновку, що розмір страхового відшкодування 50279 грн. 14 коп. є меншим за 75 % від страхової суми, а отже автомобіль не є конструктивно загиблим, отже страхове відшкодування має виплачуватися на загальних підставах відповідно до п. 12.3. договору страхування, тобто в розмірі 50279 грн. 14 коп.

При цьому, суд вважає, що до суми страхового відшкодування в розмірі 50279 грн. 14 коп., що визначена відповідно до дослідження підлягає застосування коефіцієнт 0,77, оскільки транспортний засіб позивача є недострахованим та зменшена на 15 098 грн. 72 коп. вже раніше виплаченого страхового відшкодування та на суму франшизи - 438 грн. 48 коп.

Отже загальний розмір страхового відшкодування, що не виплачений страховиком становить 23 177 грн. 66 коп.

На підставі викладеного, керуючись ст.526, ст. ст. 10,11,60,212-215 ЦПК України, суд –

В И Р І Ш И В

Позов задовольнити.

Стягнути з Національної акціонерної страхової компанії «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» (01032, м. Київ, вул. Жиллянська, 75) на користь ОСОБА_1 (АДРЕСА_1) суму страхового відшкодування в розмірі 23 177 (двадцять три тисячі сто сімдесят сім) грн. 66 коп.

Стягнути з Національної акціонерної страхової компанії «СТРАХОВА КОМПАНІЯ» в дохід держави не сплачений судовий збір в розмірі 231 (двісті тридцять одну) грн. 78 коп.

Стягнути з Національної акціонерної страхової компанії "СТРАХОВА КОМПАНІЯ" на користь ОСОБА_1 витрати на інформаційно-технічне забезпечення позову в розмірі 120 (сто двадцять) грн. 00 коп.

Апеляційна скарга на рішення суду першої інстанції подається протягом десяти днів з дня його проголошення. У разі якщо рішення було постановлено без участі особи, яка його оскаржує, апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії рішення.

Суддя: